

מופץ
ב-16,000
עותקים

דרך הבעל שם טוב

גיליון לשבת קודש עפ"י דרכו של הרה"צ ר' אשר פריינד זיע"א

העלון מוקדש
לעילוי נשמת
מרים אמסטר בת שדרה
ודניאל סימני בן שדרה
לרפואת
אסף מליק בן מזל

חברותא לדרך

פנינים על הפרשה

המרגלים לא למדו מהגפן

וישאוהו במוט בשנים (יג, כג)

אומר הזוהר הקדוש: "לאחר שכרתו [המרגלים] את האשכול ההוא, באו להגביהו על כתפותיהם - לא יכולו. באו כלב ויהושע, נטלו אותו והגביהו אותו, ונזדקף על ידם. זהו שאמר הכתוב: 'וישאוהו במוט בשנים'. 'בשנים' - באותן שנים יחידים... מכאן ידעו יהושע וכלב שהם ראויים להיכנס לארץ, ושיהיה להם בה חלק ונחלה".

למה המרגלים לא הצליחו להרים את אשכול הענבים ההוא?

ידוע שענבים רומזים על התבוננות ופנימיות, שכן פרי הגפן הוא היין, ו"נכנס יין יצא סוד". עץ אולם ענבים מסמלים עניין נוסף: ענוה. עץ הגפן הוא חלש מאוד ואת זמורותיו חייבים לתמוך בעמודים בכדי לשאת את משקל תנובת הענבים. הישענות זו מסמלת הכנעה וענוה, וזו היא תכונתו של העניו שמוכן לקבל מהגדולים ממנו ולהישען עליהם.

המרגלים חטאו משום שהיו חסרים את שתי המעלות של הגפן - ראיית הפנימיות והענוה כמו שיתבאר:

בראותם את אנשי הארץ מתים, ראו את "חיצוניות" הדברים - "ארץ אוכלת יושביה", במקום להתבונן בפנימיות המאורע, ולהבין שהקב"ה עושה להם נס גדול, שיהיו אנשי הארץ טרודים באבלם ולא ישימו לב למרגלים שביניהם.

גם ענוה לא הייתה בהם, שהרי לא נהגו כיהושע, שהלך לקבל את ברכת משה - "ה-ה יושעך מעצת מרגלים", ובהישענותו על צדיק הדור, משה רבינו, זכה להינצל. גם מכלב שהלך להשתטח על קברי אבות שבחברון לא למדו מוסר, ובחרו ללכת לרגל בלי תפילות ובלי בקשת ברכה ממשה רבינו, וסמכו על עצמם בלבד, ולכן נכשלו וחטאו.

מקור נוסף לכך שהמרגלים היו חסרים את

מידת הענוה, מובא בספר מסילת ישרים (פרק יא) בשם הזוהר הקדוש, שהמרגלים הוציאו את דיבת הארץ רעה, כיון שידעו שבהיותם בארץ ישראל הם לא יהיו יותר בתפקיד נשיאי ישראל. והיות וחששו לאבד את תפקידם, לא רצו להיכנס לארץ ישראל והוציאו את דיבתה רעה. משום כך לא הצליחו המרגלים להגביה את אשכול הענבים, נרמז להם בכך, שאינם נוהגים כמנהג הגפן - להתבונן בפנימיותם של דברים ולא לראות את החיצוניות בלבד, וגם אינם מוכנים להישען בענוה על הגדולים מהם. אבל יהושע וכלב שהיו מעוטרים במעלות הגפן, הענוה והפנימיות, הצליחו להגביה את אשכול הענבים.

ענוה מביאה לקדושה

ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם (טו, לו)

אומרים חז"ל (ברכות יב, ב): "אחרי לבבכם - זו מינות, אחרי עיניכם - זה הרהור עבירה". איך זוכים להינצל מהרהורי עבירה שנגרמים מראיית העין?

אומר הרמב"ם (איסור פכ"ב הכ"ב): "אין מחשבת עריות מתגברת אלא בלב פנוי מן החכמה". אדם שליבו תפוס בתורה ובחכמה, אין מקום בליבו לדברים נוספים וכך ניצל מהרהורי עבירה.

בספרים הקדושים מבואר שהמושג "חכמה" בא לבטא את מידת הענוה וביטול האני, משום שהמילה "חכמה" היא אותיות "כח-מה", ובאה ללמד את האדם שאין לו כח עצמי בלי הקב"ה. ולפי זה ניתן לבאר ש"לב פנוי מן החכמה" פירושו, שאם אדם פנוי מענוה, וחושב שיכול להתגבר על יצריו בכוחות עצמו, אזי "מחשבת עריות מתגברת" בקרבו, אולם אדם שמכיר את מציאותו, ולבו מלא ב"חכמה" דהיינו ענוה ושפלות, אין מחשבת עריות מתגברת בו, מכח שמירת ה' עליו. אומרים חז"ל "אחרי לבבכם" - זו מינות; כשאדם מתגאה בליבו ובטוח שיתגבר על יצרו לבדו, הרי הוא כעובד עבודה זרה, וזה יביא אחר כך ל"אחרי עיניכם" - זה הרהורי עבירה, כי המתגאה מסלק את שמירת ה' ונופל ממילא לטבעיו ותאוותיו.

שבת שלום.

השם יעזור לך אם תעזור לעצמך

יש זמנים שבהם אדם מתפלל, מבקש, מקווה - אך בפנים עמוק הוא יודע: הוא עצמו עדיין לא עשה את שלו. הרבה פעמים אנחנו מחכים לעזרה משמיים, אך התורה מלמדת שעזרה אמיתית מגיעה אחרי שנעשה השתדלות מצינו.

"עלה נעלה וירשנו אותה כי יכול נוכל לה".

מפרש ה"כלי יקר", וז"ל: ככל הלשונות יש לפרש בשני פנים.

אנחנו ניגע בפירוש השני...

דרך ב' הוא שאמר: עלה - אמת שהעלייה אפשרית היא, אך נעלה בתנאי זה אם אנחנו נתקן מעשינו, כי בזכותא תליא מילתא ואנחנו חייבים לעשות הכנה אל העלייה ע"י תשובה ומעשים טובים.

וכן יכול - הקב"ה ודאי יכול להם, אך בתנאי זה שגם אנחנו נוכל ע"י שנסיר לב האבן מקרבנו.

והשיבו המרגלים: אם בנו תלוי הדבר - א"כ אין בו ממש... כי אם ה' לא יעלנו מזה ברחמי, מצדנו יבצר ונמנע, כי חזק הוא ממנו. היצר הרע, כארז"ל (סוכה נ"ב), יצרו של אדם - גדול ממנו וכו'. עכ"ל.

ניתן לפרש את דבריו הקדושים על פי דרך הבעל שם טוב: היעד הוא להגיע ל"אין עוד מלבדו", אך הדרך לשם - עוברת דווקא בתוך הטבע.

אומר כלב למרגלים: "עלה, נעלה. יכול, נוכל". - עלה - ה' יכול לעלות! אבל הוא רוצה שזה יגיע דרך נעלה - ההשתדלות שלנו.

יכול - ה' ודאי יכול! אבל הוא רוצה שנחווה את זה דרך **נוכל** - דרך המאמץ וההשתדלות שלנו, ושם - בתוך המעשה - נמצא אותו. ה' הניח אותנו בעולם העשייה, ורצונו שדווקא דרך העשייה שלנו נגלה שזה עש"ה.

ולזה המרגלים לא הסכימו - הם לא קיבלו את נקודת ההשתדלות.

בדרך הבעל שם טוב, ההדרכה היא: "סולם מוצב ארצה ורק אח"כ ראשו מגיע השמימה" - תהיה על הקרקע. כמו שהרב תמיד אומר: "אמונה לא סותרת נורמליות". בשטח רואים מאה אחוז עשייה והתמודדות - אבל בראש (אותיות אשר) זה מגיע השמימה - היהודי עובד עם עצמו: "אבא, תזכה אותי להכיר שכל העשייה הזו - זה לא אני, זה אתה".

מדור זה נכתב על ידי אברכי כולל 'דרך הבעל שם טוב' - כי תורה אמיתית לא נשארת בבית המדרש, היא ממשיכה איתך לכל הדרך.

שבת שלום
הר' אריאל גימאני

"החיים שלך יכולים להשתנות בשיחת טלפון אחת! התקשר עכשיו לקו השיעורים של דרך הבעל שם טוב וקבל כלים אמיתיים לזוגיות, חינוך והצלחה יומיומית."

בנוסף מס' מיוחד לחיזוק יומי מהרב | 03.30.90.990

שלוחות ושידורים חיים/חוזרים | 03.30.90.900

"המרגלים לא נכשלו ביום אחד" - הם חיו בהרגלים ולא ראו את הרמזים שה' שלח להם."

מתוך השיחה

דיברו עליך בחדשות

ה' מדבר איתנו כל היום.

דרך מילה, דרך סיפור, דרך כאב קטן, דרך חיוך של נהג אוטובוס.

אבל מי שעסוק בהרגל - לא שומע.

המרגלים נכשלו כי הם חיו על אוטומט.

רק מי שמתבונן במסרים שה' שולח לו - זוכה להתחבר באמת.

ובדרך הזאת - דווקא הקשיים, דווקא הבלגן, דווקא הזעזועים - הם הסימן שהקדושה כאן, קרובה יותר מתמיד.

שלח את עצמך לגלות את המסר

"שלח לך אנשים ויבחנו את ארץ כנען" - אומר רש"י למה נסמכה פרשת מרגלים לפרשת מרים סוף הפרשה הקודמת בהעלותך ותדבר מרים ואהרן במשה. מרים שואלת למה משה פרש מאשתו. אז למה פרשת מרגלים סמוכה לפרשת מרים?

לפי שלקתה על עסקי דיבה שדיברה באחיה, ורשעים הללו ראו ולא לקחו מוסר היא דיברה על אחיה וקיבלה צרעת. והמרגלים ראו מה שקרה למרים ולא לקחו מוסר. זה רש"י.

הכל מסיבך מכון

כתובה כאן נקודה מאד יסודית בעבודת ה'. הראו לך משהו משמים? זה לא סתם. מה עשית עם מה שראית? למה ה' הפגיש אותך עם מה שראית?

רשעים הללו - כשהם ראו מה קרה למרים הם אחזו שזה לא קשור אליהם אלא בעיה שלה. אנחנו לא כאלה. אז יש כאן שתי בעיות:

א. אתה לא מאמין בהשגחה פרטית שכל מה שמשמיעים לי הוא בהשגחה פרטית מלמעלה, כדי ללמד אותי נקודה של בריאות או

נקודה בעבודת ה'.

ב. הרבה פעמים זה מלמד אותך שאתה נמצא באותה סכנה. יש מאמר חז"ל על פרשה שעברה למה נסמכה פרשת נזיר לפרשת סוטה - "הרואה סוטה בקלקולה יזיר עצמו מן היין". הרואה סוטה בקלקולה - הראו לך? זה לא סתם. השמיעו לך כדי שתלמד מי אתה.

רבותי, כך זה כל דבר ודבר בעולם, להבין מה מדברים אלי.

אל תיתקע בהרגל - תתעורר

המרגלים - מרגלים מלשון הרגל. במקום לחיות עם אמונה בהשגחה פרטית, הם חיים עם ההרגל. קרה מקרה שהיא דיברה וקיבלה צרעת. הרגל. מרגלים. ההרגל מכניס אותך לטבע. האמונה בהשגחה פרטית מלמדת אותנו שכל דבר שקורה לנו הוא בהשגחה פרטית מלמעלה. בקיצור, לשים לב שה' מדבר איתנו כל היום.

גם בחלומות ה' מדבר אליך

בעל התניא כותב שגם בחלום ה' מדבר איתך. "בחלום אדבר בו".

אנחנו אומרים לפני שאנחנו הולכים לישון את ברכת המפיל, "ברוך אתה ה' המאיר לכל העולם..." אומר בעל התניא בחלום מאירים לך את העיניים, מראים לך מי אתה בדיוק.

"בחלום אדבר בו במראה ולא בחידות". ממש מראים לך את האמת שלך בדיוק.

"חלומות שוא ידברו" - הם מדברים את השוא שלך, את הכלומניקיות שלך, בוא תראה כמה מגושם אתה.

וככה ה' מדבר אלינו דרך האיש, דרך הילדים. הקב"ה כל היום וכל הלילה מדבר אלינו. "יום ליום יביע אומר ולילה ללילה יחוה דעת אין אומר ואין דברים" - זה לא שה' אומר לך בפירוש, באופן ישיר. אלא אתה צריך ללמוד ממה שאתה רואה במציאות.

כל מראה - הוא שיעור עבורך

כתוב בחז"ל "די לחכימא ברמיזא" - מספיק לחכם רמז. הקב"ה אווז מעם ישראל עם חכם. ה' מספר לך סיפורים על משהו והתפקיד שלך להבין שמתכוונים אליך. הוא מראה לך סיפור על פלוני שהוא ואשתו על סף גירושין - זה בא ללמדך שאתה ואשתך שורדים וחיים ביחד אל מתוך הרחמים של ה'.

גם כשהלב סגור - תתאמץ לראות

האמת, שבאותה השעה שהדברים קורים קשה לנו להתבונן בזה. אבל הפסוק אומר "וראית את אחורי ופני לא יראו" - אני לא מצפה שבאותו רגע תראה. אבל כן מצפים ממך שתעשה חשבון נפש על מה שעברת היום, עם מי נפגשת, את מי ראית,

לפחות תעשה חשבון נפש.

ורשעים הללו ראו ולא לקחו מוסר. אז למה ה' הראה לכם את מרים? זאת אומרת, כל פרשת המרגלים נובעת מזה שאנשים חיו בהרגל ולא בהתבוננות.

המרגלים שבתוכך - איך לזהות אותם

והמרגלים נמצאים בתוכנו. בתוך כל יהודי יש מרגלים. שאומרים תחיה כמו ההרגל.

אני אומר אפילו פעם אחת ביום, להתחיל להתרגל, לשים לב, מה היום ה' דיבר אליי, איזה מסר מיוחד היום ה' רמז לי דרך פלוני או דרך אלמוני. היום ראיתי משהו, היום למדתי משהו. לא דווקא משהו שלילי, גם חיובי. איזהו חכם הלומד מכל אדם ומכל דבר.

למצוא את נקודת האור בתוך היום

היה נהג אוטובוס שהיה תענוג לראות איך הוא עולה לאוטובוס עם כוס קפה ביד. כשהייתי מלווה את הילד שלי לאוטובוס, הנהג היה מסתכל עליי, אומר "בוקר טוב" עם חיוך ומאזר פנים ואני כמו גולם עונה לו בקשיחות "בוקר טוב...". הוא מחייך אלי ואני עונה לו בחצי פה.

אז אני אומר לעצמי נהג האוטובוס אומר לך "בוקר טוב" עם כזה חיוך ואתה מוסר שיעורים ומרצה ואתה לא יודע להגיד בוקר טוב.

למה ה' הפגיש אותי עם נהג האוטובוס שמחייך ומאיר פנים? ללמד אותי איך מתנהגים.

הסימן לקדושה

נקודה נוספת שאני רוצה לדבר עליה, "דרך הבעל שם טוב" זו דרך של קדושה. ואחד הסימנים של הקדושה שזה לא הולך בקלות. אם היה הולך לנו בקלות זה סימן שאנחנו בבעיה.

כשנהיה בלאגן - דע שהאור קרוב

יש סיפור על אחד מאדמו"רי גור שעשה שידוך לבן שלו. הזוג נפגשו, הגיעו לווארט, אחר כך עשו אירוסין, ולאורך כל הפגישות, הווארט והאירוסין האדמו"ר היה קשוח ורציני. ואף אחד לא הבין למה האדמו"ר לא שמח. הבן שלך סגר למה אתה לא שמח?

לקראת סוף האירוסין, החתן הביא לכלה תכשיטים והכלה הביאה לו את הש"ס. החתן מגלה שהש"ס לא בהוצאה מהודרת כפי שהוא ציפה, אז החתן נפגע למה הכלה הביאה לו כזה ש"ס במקום לקנות משהו מכובד כמו שמגיע לבן של האדמו"ר מגור.

יצאו דיבורים שהחתן לא מרוצה ונהיה רעש. נהיה בלאגן ופתאום רואים את האדמו"ר שמח. אז החסידים ניגשו אליו ושאלו "כבוד הרב, עכשיו אתה שמח?"

ענה להם האדמו"ר: "כשהכל הלך חלק, אמרתי

כל מה שחשוב לכם

בדרך הבעל שם טוב

ייעוץ אישי עם הרב:
050-3739010 שלומי

קו השיעורים העולמי
של דרך הבעל שם טוב:
03-30-90900

להקדשת עלון
ולתרומות:
052-225-8276

מענה אנושי

א'-ה' בין השעות
9:00-15:00
בטלפון: 03-30-90900
שלוחה 0

קבלת עלון וחיזוקים
ישירות למייל:
derech.alon@gmail.com

קו סיפורי הילדים:
08-919-0090

בחסות: הדרך לבית משלך
053-3150162 ישראל משכנותאבות:

רוצים להזמין את הרב לשיעור ולהביא את האור לאזרחים?

בואו להיות שותפים ולהאיר את הדרך בכל הארץ!

חייגו עכשיו לשלומי כהן: 050-3739010

וקבעו תאריך לשיעור הקרוב!

שאל את הרב

לשאלות לרב
ניתן לפנות גם במייל:

ask@bshemtov.co.il

מטפלת רגשית

עפ"י דרך הבעל שם טוב

052-5732470

הדרך לזכור ולהאיר

יצירה של אחדות מבית דרך הבעל שם טוב:
מסרים יומיים מלאי אור ותובנות עמוקות לחיים
מסודרים לפי מות השנה

לבקשת הרב ניקח כולנו חלק במיזם האחדות
שיפיץ את 'הדרך' ויקרב את הגאולה

מה בספר?

אחדות יומית
מיטב אישי מהנפשות
בעל מוטיבציות לחיים
המשיגים נאספו בעל רב
ממשיחות הקדושים

זיכרון יומי
לקדושי 'חרבות ברזל'
שנפלו ביום זה
בכל יום וזכרון חשיבות לאחרי
הלימוד היומי

אור יומי
מסר לחיים מותר
תורות הבעש"ט
נכתב ע"י הרב של"ט א

בשל ההוצאות המרובות יצאנו במבצע מיוחד!

תורמים 360 ש"ח סכום חד פעמי עבור ההדפסה
וננכסים להגדלה על 'שיעור אישי בביתכם' שיכניס לכם את הברכה לבית

בנוסף, התורם מעל 500 ש"ח:

יקבל ללא הגרלה: ספר אחד לשימוש אישי וספר נוסף לבית הנכנסת שיבחר.

לתרומה
סרוקו את הקוד

חייגו והאזינו לדברים המרגשים של הרב
אודות חשיבות המיזם:
03-30-90-900
שלוחה 56

לקבלת קישור לתרומה למייל שלדו הודעה: haderech.lev@gmail.com

דרכי יצירת קשר להפצה / תרומות להנצחה

מוקד אישי למשפחות הקדושים והנופלים: 052-225-8276

לתרומות ושותפות בעלויות ההדפסה:
052-716-3882

ארגונים, ועדי עובדים ועוד המעוניינים לרכוש את הספר
בנכות מוגדלת פנו עוד היום: 0522-58276

לחתום.

אתה תראה אותו למחרת בתפילת
שחרית בנץ עם מקווה לפני, ואתה תראה
אותו ב"שמע קולנו" מזעזע את הרקיע
השביעי ובורא עולם מרגיש שכסא
הכבוד רועד. והוא שואל: "מי מנענע את
הכל מלמטה? מי קם היום בנץ?" אומרים
לו שיש מישהו שהתינוק שלו הפוך, והוא
מבקש ונהפוך הוא.

השיבושים - הם תזכורת למי שמוביל אותך

מתי התפילות שלנו יותר טובות? רק
כשלא טוב.

לכן יהודי צריך לשאוב כח מעצם
הקשיים. אם משהו קשה לך, תבין שה'
דואג לך כדי שלא תשכח אותו. תודה רבה
לך ה' שאתה לא נותן לי להמשיך ככה,
תודה שאתה מנענע אותי.

כתוב בתהילים: "אם תחנה עלי מחנה לא
יירא לבי, אם תקום עלי מלחמה בזאת
אני בוטח". אומר דוד המלך: "עלי י'
מלחמה ועל שאול אין מלחמה, למה
כולם נלחמים איתי ולא עם איתופל
ולא עם דואג האדומי?" אני רואה שיש
עלי מלחמות סימן שיש אצלי קדושה
במלחמה וזה נותן לי בטחון.

עוצרים אותך - כי אתה נושא יהלומים

את הפירוש הזה מביא בעל השומר
אמונים, ר' אהרן ראטה והוא אומר על
זה משל. כשעוברת המשאית של הזבל
בבוקר אז הילדים מהחלון שרים: אוטו
פח הזבל קח אותי לזבל. **כולם שרים לו
שירים העיקר שיוזו כבר.**

אבל מה קורה כשיש מכונית שיש בה
כמה מזוודות עם דולרים ירוקים? אתה
תראה את כל העבריינים של השכונה
מתנפלים עליה, עוצרים את המכונית, לא
נותנים לה לעבור.

למה לאוטו פח הזבל כולם מחכים שהוא
יעבור ואילו מכונית עם דולרים כולם
רוצים לעצור אותה? אומר ר' אהרון
ראטה כשיש זבל במכונית אף אחד לא
יפריע לך, תתקדם כבר, אבל איפה שיש
יהלומים שם כל הפושטקים עוצרים
אותך. אם אתה רואה שעוצרים אותך
סימן שיש לך ברכה יהלומים ואם אף
אחד לא עוצר אותך סימן שאתה אוטו
של העיריה.

יהי רצון שנוכח כולנו ללכת בדרך האמת,
שנוכח כולנו להיות מחוברים לדרך של
עבודת ה'. שנלמד מכל הקשיים שעוברים
עלינו שהוא לא מוותר לנו ולא מוותר
עלינו, והוא רוצה ללמד אותנו שאנחנו
לא יכולים בלעדי. "אבא, תהיה איתנו
אנחנו לא יכולים בלעדיך", וכך נזכה
לתוספת של ישועות ברוחניות ובגשמיות,
אמן כן יהי רצון.

אולי זה לא מהקדושה. הכל הולך חלק.
אין שום בעיה. אם השטן נותן שהכל
יורץ חלק סימן שהשידוך הזה טוב לו
ואני לא יכולתי לשמוח. אבל עכשיו שאני
רואה שנהיה בלאגן והחתן עושה עסק
על שטויות, עכשיו אני יודע שזהו שידוך
מהקדושה. בואו נרים כוסית לחיים".

הקדושה עובדת עם בלאגן.

לדוד המלך לא היו חיים חלקים. דווקא
לדואג האדומי ואחיתופל היו חיים טובים
וחלקים. למה? ליוסף הצדיק לא היו חיים
חלקים. למה? ליעקב אבינו החליפו את
אשתו. אשתו האהובה לא מביאה לו
ילדים והיא מתה לו באמצע הדרך. ביקש
יעקב לישב בשלווה קפץ עליו רוגזו של
יוסף.

אל תפחד מהסערה - היא מולידה אמונה

אדוני, אתה רוצה לזכות לקדושה? אתה
לא יכול שהכל ילך לך חלק. כי כשהכל
חלק מה הבן אדם חושב לעצמו? שהכל
מהטבע.

כשהכל חלק, הקשר לבורא עולם חלש.
כי אתה אוטומטית מזהה את הכל עם
הטבע. רק מי שחווה קשיים, שום דבר לא
הולך חלק, הוא מתחיל להבין שיש פה
בעל הבית, ורק הוא יתן לו ולא אף אחד.

"בזיעת אפך תאכל לחם" - אבל למה
צריך להזיע? כי אם לא תזיע, אתה עלול
לחשוב שזה אתה. בזיעת אפך תאכל לחם
עד שובך אל האדמה. המטרה של הקושי
היא שאתה תגיע אל האדמה, לענווה.

הקדושה לא באה בקלות כי מה שבא
בקלות, אתה אוטומטית מייחס אותו
לעצמך, וברגע שאתה מייחס לעצמך
אין פה את השמירה של ה' ואם אין את
השמירה של ה' אז זה גם הולך בקלות.

להפוך נאב לכוח פנימי

איזו תורה מתוקה, זה מסביר למה אנחנו
חייבים לעבור קשיים וכאבים, והם
לטובתנו. כי רק כך בן אדם לומד איך
להתחבר אל ה'.

מי שה' אוהב אותו הוא לא נותן לו
שהכל יהיה חלק, חייב קצת מעברים. זו
התזכורת, בלי זה אנחנו אבודים.

נשהכול זורם - שוכחים מי נתן את השפע

יתרה מכך, ניתן לראות זאת על התפילות
של הבן אדם. ברגע שהכל זורם: יש
מים חמים בברז, מים קרים במקרר, יש
ארוחות, יש משכורת גם שלו וגם שלה
כל הילדים במוסדות, אבל התפילות שלו
רדודות. הוא מתפלל אבל הכל רדוד.

למשל, חודש לפני הלידה של אשתו
הרופא אומר לבעל שהתינוק הפוך, יש
סיכוי לניתוח.

מה??

- מה ששמעת. תתכונן, תחתמו, נא

גלי את טעמה המתוק של התורה

בואו להצטרף אלינו ללימוד חוויתי

בכולל הערב החדש של 'דרך הבעל שם טוב'!

בית המדרש 'פני אהרן', רחוב האדמור מקוצק 20, בני ברק

ר' אברהם: 052-225-8276 כל ערב 21:00-22:30 ר' נאור: 055-669-6727

הנצי"ח יקיריכם באור התורה
הזמנות מיוחדת להקדיש את לימוד התורה
לעילוי נשמת יקיריכם או לרפואה והצלחה.

בסוף כל יום:

מי שברך לתורמים
ואזכרת נשמות לנפטרם

הדיאטה של רחביה פרק ב'

רחביה אינו מצליח להתגבר על תאונת האכילה, והוא הולך ומשמין. הוא אוכל כמויות אדירות של אכל לא בריא, וסופג נערות מהסביבה, אך הוא מתעלם ואינו מצליח להשתנות.

בכל חֹדֶשׁ, היה משקל גופו של רחביה מטפס בשלושה קילוגרמים לפחות. הבגדים שלו כבר לא עלו על גופו הענק, והוא היה צריך להחליף אותם כל תקופה קצרה. הוא היה הולך עם אשתו לחנות שמוכרים בה בגדים במידות גדולות, וקונה מחדש את כל תכולת הארון.

בכל פעם כזו, שחזרו כשבדיהם שקיות מלאות בגדים, בידיעה שהם לא ישמשו את רחביה זמן רב, היתה אשתו נושפת בתסכול: "רחביה! התחננה אליו, די! אני מבקשת שיש תהיה הפעם האחרונה שתקנה בגדים בגלל המדה. מה דעתך שבפעם הבאה שנקנה בגדים, נעשה את זה כי הם כבר יתשנו?"

אבל את רחביה ענינו יותר המאכלים הטעימים שיש בעולם, מאשר הסבה לכך שהוא קונה בגדים. הוא המשיך לאכול כמות נפשו, והרגיש ששום דבר לא יצליח לעצור אותו. הוא גם לא ראה בכך צרה. חייו זרמו על מי מנוחות, עד שבוקר אחד, כשהיה רחביה בן שלושים וחמש, הוא הביט במראה, ועיניו חשכו. הפנים שלו היו מכסות בפצעים מגלתיים. הוא הביט בהלם בפצעים הצהבים והנפוחים. הוא נזכר שבערב הוא חש גרוד בפנים, אבל לא יחס לכך חשיבות והלך לישון. לפתע

שם היותו אשתו נכנסה לחדר ונעצרה בתדהמה. "רחביה! מה קרה לך?" זעקה. רחביה הביט בזעזוע במראה, ולא השיב.

"רחביה, אנחנו הולכים לרופא. עכשיו!" חרצה אשתו. רחביה לא התנגד. רופא המשפחה קבל את רחביה באנחה. הוא כבר הכיר אותו מציין, וידע שיבוא אליו שוב. רחביה מעולם לא הקשיב להמלצות שלו, והתעלם מהוראותיו הברורות בנושא התזונה ומהמלצותו ללכת לדיאטן.

"אדוני היקר", אמר הרופא בסמכותיות, יותר משמץ של בקורת בקולו, "כל הגוף שלך מזדקן, בגלל האכל הלא בריא שאתה מכניס אליו בלי סוף. מצטער, לא הקשבתי לך כשהתרעתי בפניך כל השנים, ועכשיו כבר אין לי דרך לעזור לך. אתה לך הפניה לבית חולים, שם יבדקו אותך. אני חושש שאתה סובל ממשוה חמור, ומפחד לקחת אחריות".

אשתו של רחביה החלה לבכות. "אבל אני התחננתי אליו שיפסיקו! התחננתי שישמר על החיים שלו..." מלמלה לעצמה חרש.

הרופא המתין בסבלנות שתרגע, ואז בקש ממנה לצאת מהחדר, כדי שיוכל לדבר עם רחביה בארבע עינים. הדלת נסגרה מאחוריה, והרופא הביט לתוך עיניו של רחביה ואמר בקול ברור: "שמע, רחביה. אני רוצה להסתיר ממך כלום. נתתי לך הפניה לבית חולים, אבל חשוב לי להגיד לך שלדעתי, לא נותר לך זמן רב לחיות. אני רוצה להגיד לך מלים קשות, לכן שלחתי אותך לבית חולים, ששם יבדקו אותך ביסודיות רבה יותר ויגידו לך מה מצבך האמיתי. אבל

אני כן אומר שאני חושש לחייה. הפצעים המגלתיים הללו אינם סימן טוב. הם מעידים על משהו עמוק, פנימי, שרק עכשיו הצליח לפרץ מעט החוצה. אני מדאג ממך, וגם מאכזב". הרופא לגם אזור והמשיך, מנסה לגרם לרחביה להיות רציני. "אני התרעתי בך מה עלול לקרות. הזהרתי אותך, ואתה לא הקשבת לי. אני מבקש ממך לקחת את עצמך בידיים ולעשות עכשיו שנוי באורח החיים שלך, רגע לפני שיהיה מאוחר מדי".

כאלו כדי לאשר את דברי הרופא, התפרק באותו רגע הפסא שעליו ישב רחביה. רחביה קם מהרצפה, סמוך, נער את מכנסיו ויצא מחדרו של הרופא בהפגנותיות, בלי לומר מילה. אשתו הביטה בו בדאגה עמוקה, סימני הדמעות עדיין נראים בפניה. "נו, מה הרופא אמר?"

רחביה הניף את ידו בבטול. "עצבי, הוא סתם רואה שחרות. זה בסך הכל פצעים. הם יעברו מהר מאוד. אין לך מה לדאג, אני מכיר את הרופא הזה, הוא פסימי חסר תקנה. רואים שהוא אינו יודע לאכל שוקולד, ממתקים וגלידות. חסרה לו שמחת חיים, זה הכל".

אשתו של רחביה בהתה בו בהלם. היא לא האמינה שאפלו עכשיו הוא מזלזל בצורה בוטה כל כך בחיים שלו. למזלה, הוא שכח באותו רגע לזמזם את התשובה הנצחית שלו, זה כבר היה עלול להיות יותר מדי בשבילה.

"אנחנו נוסעים עכשיו לבית החולים. לא מענינים אותי התרוצים שלך!" אמרה נחרצות.

הם נסעו. רחביה היה מוטר על התענוג ומעדיף לנסע למסעדה טובה, לאכל ארוחה רצינית שתשכיח ממנו את הכאבים ואת הדאגות, אבל הוא נגרר אחרי אשתו לבית ברה.

לאחר המתנה ממשכת וסדרת בדיקות, נגש רופא לרחביה. הוא הסביר לו שהמצב אינו תקין, ושהוא צריך לשמר על עצמו ולשנות את הרגלי האכילה שלו. רחביה התאפק לא לזמזם את הלחן האהוב עליו, והקשיב לרופא במבט רציני. הרופא נתן לו משחות מיוחדות למרח על הפצעים, ושלח אותו הביתה.

בשבועות הבאים, אשתו של רחביה לחצה עליו שוב ושוב לקחת את החיים שלו בידיים. להתחיל לאכול פחות. להתחיל לאכול מסוג אחר. אבל כלום לא ענין את רחביה. את המשחה הוא אמנם מרח, אבל משאר הוראותיו של הרופא, התעלם לחלוטין. המשחה אכן היתה מצינית. הפצעים החלו לעבר אט אט, והנפוחות בפניו של רחביה ירדו. הוא הביט במראה וקרא לעבר אשתו בצחוק, "את רואה? הפצעים מתחילים לעבר! הרופאים סתם רואי שחרות חסרי תקנה! לא היית צריכה להאמין להם! לא היית צריכה לדאג!" אשתו כבר לא אמרה דבר, אבל ידעה שהיא כן צריכה לדאג. היא צדקה. כעבר שלושה חדשים, עבר רחביה ארוע לבבי.

מה יקרה עם רחביה? האם יצליח להשתנות, או שיהיה כבר מאוחר מדי בשבילה?

המשך יבוא בעז"ה בשבוע הבא.

200+
סיפורי ילדים
מפי הרב,
המחברים
אמונה וכלים
להתמודדות
עם החיים
בדיקת און קו אחרי!

בעלות שח 100 ₪
בבדו

נפרטים ולרכישה:
עומרי: 052-7163882
אברהם: 052-2258276

להאזנה לספור בקו 'ילדים בדרך': חינו 08-9190090 ובחרו את מספר הספור המופיע בענן שמעל הכותרת.

כל בית בישראל
פותח את כל הקווים
לכל בני המשפחה
להצטרפות חיגו: 08-9190090

**אין בית
ללא קו הילדים!**

19 שנים
בדיו

שימו לב במידה ואינכם יכולים לעמוד בתשלומים, אנא צרו עמו קשר. אנחנו פותחים לכולם את הקווים